

til det samme Beløb, som er bragt i Forslag for Bestyreren af sidstnævnte Station, 3,200 Kroner, og er i Lovforslaget ligeledes opført i 1ste Lønningsklasse.

Den nu gjældende Lønningslov ere Lønningerne for Bestyrerne af de vigtigste Stationer, nemlig i Aalborg, Aarhus, Helsingør, Korsør, Nyborg, Odense og Randers, særlikt fastsatte til 2,400 Kroner for hver. Siden Aaret 1874 er Korrespondancen paa de fleste af disse Stationer, saaledes som det fremgaar af de nedenfor under Bemærkningerne til § 3 meddelte statistiske Oplysninger, tiltaget meget betydeligt i Omfang, hvorhos flere af dem nu i stor Udstrækning benyttes til Optagning af Telegrammer fra de omliggende mindre Stationer. Dette gjælder især om Stationerne i Aarhus, Aalborg, Odense og Randers, for hvis Bestyrelse der derfor bør fastsættes en noget højere Lønning end for de øvrige nu med dem ligestillede Stationer. For de nævnte 4 Telegrafstationer foreslaas den aarlige Lønning derfor normeret til 2,800 Kroner. Af de øvrige i Loven af 1875 opførte Stationsbestyrerposter have de i Korsør og Nyborg en særlig Betydning paa Grund af disse Stationers Beliggenhed ved de saa vigtige telegrafiske Forbindelser over Store Belt; det synes derfor billigt og saa at give disse Bestyrere en noget forhøjet Lønning, og denne antages derfor passende at kunne sættes til 2,600 Kroner, hvilket Bederlag formentlig ligeledes bør ydes for Bestyrelsen af Stationerne i Horsens, Svendborg, Frederikshavn, Nykjøbing paa Fjalter og Rønne, der hidtil ere bestyrede af Dvertelegrafister, men som af Hensyn til Betydningen af den ved dem stedfindende Korrespondance med ikke mindre Grund end de ovennævnte Stationer bør forestaaes af særlige Bestyrere i en højere Lønningsklasse.

For Dvertelegrafisterne og de mandlige Telegrafister, Lovforslagets 3die Lønningsklasse samt 4de Klasse's 1ste Afdeling, er optaget det samme Antal Lønningsklasser, som i Loven af 1875 er fastsat for disse Funktionærer, nemlig for Dvertelegrafisterne 2 og for Telegrafisterne 5; men Satterne ere gjenne-gaaende forhøiede med 200 Kr., saaledes at Lønningerne i de nævnte Klasser slige henholdsvis fra 2,000 Kr. til 2,200 Kr. og fra 1,000 Kr. til 1,800 Kr., istedetfor som nu fra 1,800 Kr. til 2,000 Kr. og fra 800 Kr. til 1,600 Kr. Saavel for Dvertelegrafisterne som for de nævnte Telegrafister gjælder det, at der kun er ringe Udfigt til Forfremmelse udover Lønningsklassen. Medens der saaledes for Tiden er ansat 175 Telegrafister, af hvilke kun de færreste have Udfigt til at opnaa at blive Dvertelegrafister, idet der kun

er 35 Dvertelegrafistpladser, er Forholdet for Dvertelegrafisternes Vedkommende ikke stort bedre, da disse Bestillingsmænd ordentligvis kun kunne vente at avancere til de under 1ste og 2den Lønningsklasse opførte Stationsbestyrerposter, efter Lovforslaget ialt et Antal af 15. For de øvrige vil Stillingen henholdsvis som Telegrafist og Dvertelegrafist ordentligvis blive de Vedkommendes endelige Livsstilling, som de ikke lettelig kunne vente at ombytte med noget andet privat eller offentligt Erhverv. Til Oplysning i saa Henseende kan anføres, at de nuværende Dvertelegrafister gennemsnitlig have staaet i Statslegrafens Tjeneste i over 27 Aar, samt at ca. 50 af de nuværende mandlige Telegrafister ere over 35 Aar gamle og ikke saa endog 50 Aar og derover med en Tjenestetid af indtil 32 Aar. Hertil kommer, at det paa Grund af den uindskrænkede Tillid, som det korresponderende Publikum maa kunne have til Telegrafvæsenets Personale, særlig med Hensyn til Hjemmeligholdelsen af de betroede Telegrammers Indhold, er af indlysende Vigtighed, at der søges tilveiebragt den størst mulige Sikkerhed for, at der til Telegrafstjenestens Udførelse kan erholdes Personer af ubestridelig Hæderlighed. Det er derfor af overordentlig Betydning, at Telegrafvæsenet lønner sit Personale saaledes, at der dels strax ydes et ikke altfor ringe Bederlag for den Tjeneste, der forlanges, dels, at de Vedkommende stilles saaledes, at de efter Forløbet af en ikke altfor lang Arrække kunne have et taaleligt Udkomme, selv om de have stiftet Familie.

Med Hensyn til, at de kvindelige Telegrafister i nærværende Lovforslag danne en særlig Afdeling i 4de Lønningsklasse med 3 Lønningsklasser, nemlig 800, 1,000 og 1,200 Kr., skal bemærkes: Siden Aaret 1870 have Kvinder kunnet opnaa Ansættelse som Telegrafister, og denne Anvendelse af kvindelig Arbeidskraft maa efter den i den forløbne Tid indvundne Erfaring erkjendes af have været heldig. Afgjørende Grunde tale imidlertid for ikke i Lønningsvilkår at sammenstille de mandlige og de kvindelige Telegrafister, men at normere lavere Lønninger for disse sidste. Det skal i saa Henseende navnlig anføres, at Benyttelsen af Kvinder til Telegrafstjenesten i flere Retninger er betydelige Indskrænkninger underkastet, saa at de ikke kunne siges som Arbejdere at have den Værdi for Staten som Mænd. Ved Landets største Stationer, Kjøbenhavn og Fredericia, ved hvilke $\frac{4}{5}$ af det hele Telegrafistpersonale gjør Tjeneste, kunne de ikke anvendes, fordi den hele Tjeneste ved disse Stationer (meget Nattearbejde, Betjening af Kabellinierne og